

ÅSIKT

Debattredaktör:
Eva Skog 08-619 24 39,
debatt@dagen.se

BENGT R ALBERTSON

Alla kan vi bidra till ett bättre samhälle. Men det är just samhället som ska påverkas, inte Kyrkan. Om vi som kristna kan medverka till en positiv utveckling ska vi göra det, skriver Bengt R Albertson. Bilden: Kyrkogatan i Enköping med Vårfrukyrkan i bakgrunden.

FOTO: FREDRIK SANDBERG/TT

Samhället – inte kyrkan ska påverkas

Fredrik Wenell talar om att Kyrkan måste förändras. Om det innebär att vi ändrar på Bibelns budskap är det ett, för Kyrkan, destruktivt och förödande avfall, skriver Bengt R Albertson.

Fredrik Wenell skriver i en ledare i Dagen med rubriken "Trött-samt av Tännsjö om kristen tro", att "varken vetenskap eller kristen vetenskap och kristen tro är enhetliga eller statiska utan befinner sig i ständig dialog med andra."

Detta uttalande ska jämföras med Skriftens ord. Dess eviga sanningar är oföränderliga. Gud ändrar sig inte. Det är genom hans sanna evangelium och ord som vi blir frälsta, helgade och slutligen förhärligade.

Kristen vetenskap, vad är det,

Wenell? Det finns väl bara vetenskaplig åskådning, eller kristen trosåskådning. Vad har de med varandra att göra?

Vetenskapen är synnerligen föränderlig. Den byter åsikter i takt med nya rön. Men bibelteologin är statisk, i den bemärkelsen att Skriften är oförändrad i sitt budskap och sina normer. Men den är så rik och djup att läsarna får ny näring under hela sitt liv.

Visst, vi kan ha dialog med alla discipliner, men teologin kan inte förändras utan att vi gör avkall på Skriftens sanningar. Alla teologer är inte villiga till det. Dialog ja, avkall nej.

Fredrik Wenell skriver vidare: "Vetenskapen förändras, kyrkan förändras och så måste det vara och båda har därför potential att bidra till ett gott samhälle."

ALLA KAN VI bidra till ett bättre samhälle. Men det är just samhället som ska påverkas, inte Kyrkan. Om vi som kristna kan medverka till en positiv utveckling ska vi göra det. Men Kyrkans uppdrag är att samla och ge andlig hemvist åt dem som Jesus tagit emot och givit sitt liv för.

Kyrkan är den enda skyddade platsen för kristna, fram till Jesu återkomst. Därefter blir det en ny

jord och ny himmel. Det är inte frågan om en bevarad, kanske putsad gammal jord och himmel. Fram till dess kan vi bara, så gott det går, försöka bidra till att ondskan och gudsfientligheten inte får fritt spelrum i samhället.

Tyvärr arbetas det mer, och hårdare, på att inskränka Kyrkans närvaro i det samhälle som vi alla vill ska bli ännu bättre. Guds ord, innehåll, budskap och auktoritet ifrågasätts. Medan barnen uppmuntras att gå på sagostund med transvestiter och lyssna på mesgendersagor, förbjuder man Bibelns berättelser i skolan. Det undgår samhällets stöd.

Vetenskapen förändras, och ligger bakom många förändringar, oavsett om det gäller sagostund för barn eller tackar mot Guds ord. Förändring ligger i vetenskapens natur.

WENELL TALAR OM att Kyrkan också måste förändras. Om det innebär att vi ändrar på Bibelns budskap är det ett, för Kyrkan, destruktivt och förödande avfall.

Kristi Kyrka kommer aldrig, och kan inte, ändra synen på Bibelns auktoritet. Det är att häna Kristus, Kyrkans ende Herre.

BENGT R ALBERTSON, pastor, Bjuråker

Dagens Fredrik Wenell svarar: Gud talar i historien och det får konsekvenser

De frågor som Bengt R Albertson ställer rör vid själva kärnan av kristen tro och behöver därför tas på allvar. Kristen tro står och faller med dess historiska förankring.

Men innan jag besvarar rensens kan jag konstatera vad Albertson har rätt i: Det finns naturligtvis inte någon "kristen vetenskap". Tyvärr är det ett felaktigt begrepp som smugit in i texten, ett som med rätta har

väckt reaktioner. Vetenskap är naturligtvis en sak och kristen tro en annan.

Med det sagt. Vetenskap och kristen tro är inte och kan inte vara helt separata utan måste med nödvändighet förhålla sig till varandra. Skälet till det är att Gud har blivit människa och verkat i historien. Och därför kan inte, precis som jag skrev, kristen tro flyta fritt från historisk granskning. Teologin behöver vara en del av den historiska vetenskapens diskussion om Bibelns tillförlitlighet.

Genom historien har kyrkan faktiskt förändrats. Men det betyder inte att Gud förändrats, inte heller i sin vilja att återupp-rätta och frälsa sin skapelse. Men kyrkans deltagande i Guds upprättelse har sett olika ut. Det är ett faktum att kyrkan har ändrat sig i vissa perifera teologiska frågor, och i praktiska. Men kärnan i teologin har varit stabil och ligger fast.

DET ÄR MÖJLIGT att se detta i termer av mission. När kyrkan kommer till nya kulturella och

geografiska gränser har hon behövt finna anknypningspunkter för att evangeliet ska förkunnas och bli möjligt för människor att svara på. Det har krävt omförhandling av en del frågor.

På ett liknande sätt har historiska förändringar ställt kyrkan inför nya frågor. Det har exempelvis handlat om upplysningens idéer, den kopernikanska revolutionen, nationalstatens framväxt och så vidare. Alla dessa företeelser och förändringar har kyrkan behövt hantera. Kyrkan har då och kommer även i framtiden att ställas

inför valet att hålla kvar, korrigera eller förändra, men givetvis alltid utan att det riskerar att förvanska evangeliet. Och så kommer det fortsätta vare sig vi vill eller ej. Den kristna tron är historiskt förankrad och det ska vi vara tacksamma över eftersom Gud har blivit människa.

Men en sak är vi överens om, jag och Albertson: Bibeln är den yttersta auktoriteten som avgör vad som är en trofast förändring eller ej.

FREDRIK WENELL, ledarskribent, Dagen